

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 751/2020
05.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић-Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Иван Лепојевић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд – Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 527/19 од 15.08.2019. године, у седници одржаној 05.03.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 527/19 од 15.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 527/19 од 15.08.2019. године и решење садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 838/18 од 03.12.2018. године, тако што се обавезује тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 33.000 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000 динара, у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 838/18 од 03.12.2018. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду ПИО, по стопи која буде важила на дан уплате на новчане износе ближе означене у изреци. Другим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 527/19 од 15.08.2019. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне

примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18), због потребе разматрања правних питања и уједначавања судске праксе у вези са правом на накнаду трошкова поступка.

Испитујући побијано решење о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Првостепеном пресудом усвојен је тужбени захтев у целини и тужена је обавезана да у корист тужиоца изврши уплату тражених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду ПИО. Одлуку да свака странка сноси своје трошкове поступка, првостепени суд је донео руководећи се разлозима правичности, сматрајући да је тужилац могао у ранијем поступку у којем је остварио новчану накаду да потражује и доприносе, па иако је тужбени захтев за уплату доприноса основан, направљени су непотребни издаци који превазилазе висину, тужбеног захтева. Другостепени суд је одбио жалбу тужиоца и потврдио одлуку о трошковима поступка, прихватајући као правилне разлоге првостепеног суда.

По оцени Врховног касационог суда основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права у делу нижестепених одлука којима је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. тог закона је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак нижестепених судова да трошкови овог поступка тужиоцу нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, у ситуацији када је странка успела у спору. Сходно наведеном, Врховни касациони суд је преиначио првостепену и другостепену одлуку у делу о трошковима поступка, применом члана 150, 153. став 1. и 154. ЗПП, тако што је обавезао тужену да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати, за састав тужбе од стране адвоката износ од 6.000 динара, за приступ адвоката на два одржана рочишта износ од по 7.500 динара, као и за састав жалбе на првостепену одлуку о трошковима поступка износ од 12.000 динара, односно укупно износ од 33.000 динара, са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате, а према важећој Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката.

На основу члана 416. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужилац је успео у поступку по ревизији, па му на основу члана 165. став 2, у вези чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП, припадају тражени трошкови за састав ревизије у износу од 12.000,00 динара, према важећој АТ.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић